

6. gr.

Ef hlaup verður ógilt, endurgreiðist veðféð aftur, að frádregnum 20%.

131

16. júní

7. gr.

Vinningar útborgist aðeins í heilum krónum, og er ekki ábyrgt að innskot fái að fullu aftur.

8. gr.

Þeir, sem veðja, eru í einu sem öllu háðir kappreiðareglum félagsins og úrskurði dómnefndar, t. d. þegar knapi er dæmdur úr leik, missir hestur hans rétt til veðfjár o. s. frv.

9. gr.

Veðmiðar verða ekki innleystir síðan en 1 klukkustund eftir síðasta hlaup, og því aðeins, að þeir séu með læsilegum tölum.

10. gr.

Unglingar innan 18 ára fá ekki að veðja.

11. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi 1. júní og gildir til fimm ára.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23 frá 1945 og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 16. júní 1952.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

REGLUGERÐ

132

23. júní

um sölu og útflutning saltsildar, þar með talin kryddsild, sykursild og önnur sérverkuð sild.

Samkvæmt lögum nr. 74 29. des. 1934, um sildarútvegsnefnd, útflutning á sild, hagnýtingu markaða o. fl., eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Sildarútvegsnefnd hefur með höndum sölu til útlanda og útflutning saltsildar, þar með talin kryddsild, sykursild og önnur sérverkuð sild, eftir því sem atvinnu-
málaráðherra ákveður árlega, að fengnum tillögum Sildarútvegsnefndar.

Hafi Sildarútvegsnefnd eigi einkaútflutning allrar saltaðrar sildar, skal hún þó ákveða lágmarkssöluverð fyrir hvern markað og gæta þess, eftir föngum, að ekki sé boðin eða seld sild undir hinu ákveðna lágmarksverði.

2. gr.

Heimili og varnarþing er á Siglufirði. Til þess að skuldbinda Sildarútvegsnefnd þarf undirskrift þriggja nefndarmanna.

Sildarútvegsnefnd ræður framkvæmdarstjóra og aðstoðarfólk. Framkvæmdarstjórar hafa prókúruumboð fyrir Sildarútvegsnefnd og skuldbinda hana eftir reglum um prókúru, að svo miklu leyti, sem öðruvísi er ekki ákveðið.

132

23. júní

Sildarútvegsnefnd selur sildina í eigin nafni. Hver tunna skal við útflutning greinilega merkt, svo að séð verði, hver hefur verkað sildina og afhent hana til útflutnings. Heimilt er nefndinni, ef þurfa þykir, að láta auðkenna sildina með sérstöku vöru- eða útflutningsmerki.

Hver sildareigandi ber fulla ábyrgð gagnvart Sildarútvegsnefnd á sild þeirri, er hann afhendir til sölu. Verði Sildarútvegsnefnd skaðabótaskyld til kaupenda vegna galla, sem framleiðanda eða sildareiganda er að, kenna, á hún endurgjaldsrétt hjá hlutaðeigandi framleiðanda eða sildareiganda.

Nú verður verðfall eða skylt verður að greiða kaupanda skaðabætur, sem eigi verður rakin til einstakra sildareigenda, og er þá heimilt að jafna þeim greiðslum niður á heildarútflutning þess árs.

Sildarútvegsnefnd skal, þar sem því verður við komið, semja svo við kaupendur sildarinnar, að þeir viðurkenni gæði hennar áður en útskipun fer fram og sé sildin að því leyti þá jafnframt úr ábyrgð nefndarinnar.

Sildarútvegsnefnd skal gera sitt ýtrasta til að selja sildina ákveðnu verði, og má hún ekki senda sild í umboðssölu, nema brýn nauðsyn beri til.

4. gr.

Sildarútvegsnefnd er skylt, eftir því sem við verður komið, að haga útskipun þannig, að sem mestur jöfnuður verði á útflutningi frá söltunarstöðvum í hlutfalli við magn verkaðrar sildar til útflutnings.

Skylt er sildareigendum (söltunarstöðvum) að afhenda sild til útflutnings, þegar Sildarútvegsnefnd telur það nauðsynlegt. Nefndin hefur rétt til að láta skoða sildina áður en hún er flutt út. Reynist sildin gölluð getur Sildarútvegsnefnd neitað að taka hana til sölumeðferðar eða útflutnings.

5. gr.

Sildarútvegsnefnd úthlutar söltunarleyfum til saltenda. Sildarútvegsnefnd getur sett þau skilyrði, er hún telur þurfa til þess að tryggja sem bezt rétt hlutföll söltunar á hina einstöku markaði, góða verkun og geymslu sildarinnar. Til söltunar fyrir innanlandsmarkað þarf leyfi Sildarútvegsnefndar.

Nú hefur söltunarleyfi verið úthlutað, en leyfishafi uppfyllir eigi sett skilyrði eða hlýtir eigi þeim fyrirmælum Sildarútvegsnefndar, sem sett hafa verið um verkun og söltun sildarinnar, og getur þá nefndin fyrirvaralaust svipt leyfishafa leyfinu.

Heimilt er Sildarútvegsnefnd að setja umráðamönnum skipa þeirra, er veiða sild til söltunar, reglur um meðferð sildarinnar um borð í skipunum og við löndun sildarinnar. Sé settum reglum eigi hlýtt getur nefndin svipt viðkomandi rétti til þess að leggja upp sild til söltunar um lengri eða skemmri tíma.

6. gr.

Greiðslu fyrir sildina til sildareigenda skal hagað þannig, að allir sildareigendur fái jafnt verð miðað við gæði sildarinnar, pökkun og tegundir.

Heimilt er að greiða af óskiptu sildarandvirði, áður en jafnaðarverð er fundið, hæfilegt gjald, að dómi Sildarútvegsnefndar, fyrir geymslu, pökkun eða aðrar sérstakar verkunarráðstafanir.

7. gr.

Til að standast kostnað af rekstri Sildarútvegsnefndar, er heimilt að halda eftir 2% af söluverði seldrar sildar, og allt að 5% af söluandvirði tunnu, salts o. fl., ef nefndin annast slíka fyrirgreiðslu.

Tekjuafgangur hvers árs leggst við höfuðstól. Hætti Síldarútvegsnefnd störf- 132 um fer um ráðstöfun höfuðstóls samkv. 2. gr. laga nr. 74 29. des. 1934, 2. málsgr., 23. júní tveim síðustu málsliðum.

8. gr.

Síldarútvegsnefnd tekur ákvarðanir um sölu síldarinnar. Afl atkvæða ræður úrslitum, en samþykki þriggja nefndarmanna þarf til lögmætra samþykktá.

9. gr.

Ráðherra ákveður laun nefndarmanna og greiðast þau af tekjum Síldarútvegsnefndar.

10. gr.

Reikningsár Síldarútvegsnefndar skal vera frá 1. maí til 30. apríl. Síldarútvegsnefnd skal gera reikningsskil fyrir starfsárið, svo fljótt sem auðið er. Ber Síldarútvegsnefnd að senda atvinnumálaráðuneytinu afrit af endurskoðuðum rekstrar- og efnahagsreikningi nefndarinnar, svo og skýrslu framkvæmdarstjóra um störf og rekstur á árinu, ásamt skrá um eignir og skuldir í lok reikningsárs.

Endurskoðendur skulu vera tveir. Ráðherra skipar annan en hinn skal kosinn af síldareigendum. Ráðherra ákveður þóknun þeirra.

Að lokinni endurskoðun skulu reikningar nefndarinnar ásamt nauðsynlegum skráum um eignir og skuldir hennar, svo og skýrsla framkvæmdarstjóra, sendir í afriti til allra þeirra síldareigenda, er afhent hafa Síldarútvegsnefnd síld til sölumeðferðar á því ári. Sömu gögn skal senda Alþýðusambandi Íslands og Landssambandi íslenskra útvegsmanna.

Nú er sölu og útflutningi síldar lokið að fullu fyrir lok reikningsárs, skal þá Síldarútvegsnefnd gera reikningsskil síldarreiknings svo fljótt sem verða má, og greiða síldareigendum að fullu eftirstöðvar síldarandvirðis. Skylt er endurskoðendum, ef þess er óskað, að endurskoða þennan þátt reikningsskila, þó að fullnaðar- reikningsskil hafi ekki fram farið.

Nú telur Síldarútvegsnefnd þess þörf að boða til fundar með útvegsmönnum og/eða síldareigendum varðandi mikilvæg atriði um sölu eða verkun síldar, og getur hún þá boðað til slíks fundar með hæfilegum fyrirvara.

Ef a. m. k. $\frac{2}{3}$ löggiltra saltenda yfirstandandi starfsárs óska eftir að boðað verði til fundar um mikilvægari mál síldarútvegs eða síldarsölu er Síldarútvegsnefnd skylt að halda fund þar um svo fljótt sem við verður komið, með viðkomandi aðilum.

11. gr.

Um brot á reglugerð þessari fer samkvæmt 12. gr. laga nr. 74 29. des. 1934.

Með reglugerð þessari er úr gildi fallin reglugerð nr. 33 8. apríl 1935.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 23. júní 1952.

Ólafur Thors.

Gunnlaugur E. Briem.